

La custòdia del territori és una eina en auge aplicada a la gestió sostenible de l'ús de la terra i els seus valors. La Xarxa de Custòdia del Territori duu a terme la tercera Setmana i+ de la Custòdia del Territori per divulgar aquesta fórmula i ampliar-ne la base social.

**D**el 26 de setembre al 5 d'octubre la Xarxa de la Custòdia del Territori organitza la tercera Setmana i+ de la Custòdia del Territori. La finalitat d'aquestes activitats és difondre entre la ciutadania la custòdia del territori com a filosofia de gestió sostenible, i aconseguir en els propietaris i usuaris una responsabilitat en la conservació, el bon ús i els valors naturals, culturals i paisatgístics de la terra. Aquesta nova etapa de la Setmana multiplica el nombre d'activitats i arriba a la fita del centenar d'actes –xerrades, sortides lúdiques, tallers, jornades tècniques i visites guiades– preparats per unes cinquanta entitats, que es duran a terme a Catalunya, les illes Balears, el País Valencià, la Franja de Ponent, Catalunya Nord, Andorra i l'Alguer.

A través d'aquestes activitats, la Xarxa de Custòdia de Territori (XCT) vol apropar la filosofia de conservació i gestió responsable dels recursos “a tota la ciutadania dels Països Catalans, perquè la coneguin i sàpiguen com adreçar-s'hi”, explica Jordi Pietx, director de la XCT. Una filosofia que apel·la i implica directament a la propietat del territori. Per això és imprescindible d'arribar a un acord de custòdia, és a dir, un compromís per part del propietari a cedir la gestió del seu terreny i deixar-se assessorar per l'entitat de manera voluntària, alhora que s'hi implica i hi col·labora.

Per dur a la pràctica els acords de custòdia cal la participació de tres parts. En primer lloc, la del propietari, que és qui negocia, accepta i desenvolupa els acords de custòdia al seu terreny. Per a Pietx, “la Xarxa adreça les accions de custòdia del territori a aquelles persones que finalment prenen decisions sobre la terra”, que poden ser particulars o determinades formes de propietat pública o comuna. En segon lloc, en el

## Comprar territori per protegir-lo

procés també hi participa l'entitat de custòdia, és a dir, aquella organització que impulsa les iniciatives, i que poden provenir de la societat civil (associacions, fundacions, etc.) o de l'esfera pública, com els ajuntaments o els consorcis de gestió de territori. Finalment, l'administració pública impulsa la custòdia del territori a través de la legislació, els ajuts i avantatges fiscals, i el suport tècnic i formatiu, entre més.

La tercera Setmana i+ de la Custòdia del Territori, en paraules del director

de la Xarxa, “ha de ser un pont perquè la ciutadania vegi aquest treball a tres bandes”. El gran nombre d'actes organitzats enguany respon a un creixement que “es produeix de mica en mica” i que espera rebre un impuls important els anys vinents, “moment en què es reconeixerà el valor social que desenvolupen les entitats i els propietaris que participen de la custòdia del territori”.

Al darrer inventari d'acords de custòdia de la XCT es comptabilitzen un total de 235 acords en finques privades i públiques, que sumen una superfície de més de 101.600 hectàrees a Catalunya, les illes Balears i Andorra. A Catalunya, les comarques de ponent esdevenen capdavanteres en aquesta fórmula de gestió: a la Noguera hi ha un total de 31 iniciatives; el Pallars Sobirà en té 30; i el Pallars Jussà, 18. El mapa de custòdia de les Illes mostra un total de deu iniciatives a Menorca i sis més a Mallorca. Al País Valencià, l'associació Avinença és l'encarregada de la gestió responsable del territori, a través d'una vintena d'entitats. Per a Jordi Pietx cal que aquestes iniciatives “impliquin totes les parts” a fi d'apropar-les a la realitat de la custòdia del territori d'estats com la Gran Bretanya, on el National Trust supera de llarg el milió de socis i gestiona més de 252.000 hectàrees a Anglaterra, Gal·les i Irlanda del Nord.

*Laura De Andrés Creus*



Mitjançant els acords de custòdia, els propietaris dels terrenys es deixen assessorar per a fer-ne una gestió sostenible i coherent amb els valors naturals i paisatgístics.